

השיעור השבועי כאייל תערוג

שיעורו השבועי של מו"ר ועטרת ראשנו
הרב אייל עמרמי שליט"א

מגדולי מזכי הרבים בדורנו
ונשיא ממלכת התורה 'כאייל תערוג'

שיחות מוסר ע"פ חסידות

נזקי המחלוקת - יסוד השלום

גיליון שפ"ב - פרשת פנחס

העלון מוקדש

להצלחת

אוראל ורות חתוכה
גל בלחסן בן גילה
דוד דודי בן רחל חלי
ליווה ודני
יוסף בן רחל
דוד רועי בן רבקה
אלינור בת רחל
לודע בר קייטא

משה בן גלית ואורית בת אשחר

לרפואה שלימה

רבקה בת ג'ון שרה
דינה בת נעמי
חנה בת שרה
חיים בן שמחה
יגאל גד זוהר בן ברויה
עמוס אליעזר בן דליה
אליעזר בן דליה
יוסף בן כמונה

לעילוי נשמות

ניסים עמר בן סימיו ז"ל
רוני ראול בן שורקיה ז"ל
רחמים בן יוסף נגד ז"ל
אפרים בן רבקה ז"ל
אליעזר בן מלכה ז"ל
מזל בת רוחה ז"ל
מרגלית בת לאה ז"ל
אליהו חי בן רגינה ז"ל
יואב בן נעמי ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת אילנה כתון בת מלכה ת.נ.צ.ב.ה.
העלון מוקדש לע"נ משה בן רחל ז"ל | שושנה בת לטיפה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

זכויות ההתחזקות בעלון לעילוי נשמת דוד גולן בן שושנה ויעקב בן חגית ולהצלחת תומר כהן בן מיכל
ולרפואת יהושע בן סרח ושרה בת לולו

לקבלת העלון השבועי למייל הכנסו לאתר <https://ayal-taarog.org.il/>

השיעור השבועי כאייל הערוג

מפי מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב אייל עמרמי שליט"א

לקבלת העלון, להפצה והוספת מוקדים, להקדשות והנצחות ולכל ענייני העלון אהרון 052-9695044.
לקבלת העלון באיזורכם:

053-7328642	טבריה יגן אבטכול
058-7762080	טפחות (מושב) אביאל לסרי
053-3428761	יבנאל שמואל אליעזר פרץ
054-7999768	יקנעם והאזור נתנאל
052-4605373	כרמיאל שחר דוד ויצמן
054-6861459	לפידות ומעלה יוסף יוסף
050-6096476	מעלות אליהו כהן
053-8280661	מגדל העמק משה סריסה
052-6161523	נהריה גיא
054-7724310	נווה שאנן נתנאל חיון
054-4320790	נתניה שמרון רחנצריג
054-9851525	עכו אופיר גלנצטר
054-6467078	עפולה אלי אסולין
052-4578972	צפת ומירון יוסף בן דוד
053-2730024	קצרין ברק פוגלחוט
052-5422265	קרית ביאליק שאול תשובה
050-9371476	קרית חיים עופר ביטון
052-6045037	קרית מוצקין אבי גזית
052-6994942	קרית שמואל אביעד זנו
054-8315153	קרית שמונה גל בלחמן
053-5882799	שלומי יובל

דרום הארץ

050-4144121	אבן שמואל מיכאל לוי
055-6748213	אופקים
052-5541715	אילת רחן אליהו
054-7515500	אשדוד מרדכי בטיטו
053-2823666	אשקלון נדב משה
054-8770770	באר שבע יעקב לוחיה
054-8405397	דימונה בן שושן
053-5548154	ידוהם אליה בונדי
052-3840648	כרמי נתן גיל-עד ששון
050-3240240	מושב איתן רועי קדושים
050-5922001	מושב זרחיה אברהם
055-5537680	מושב מנחם יקר
050-4304342	מושב רווחה אורי מישאל
054-4439808	מושב שדה עוזיהו פיני גלם
052-7026200	מצפה רמון יניב הדרש
050-5887712	מרכז שפירא דוד רועי
058-4314314	ניר גלים מאור שטרית
052-4694367	נתיבות אדיר
052-7186779	ערד רחמים
050-6656562	קרית נתן אביהו שקלים
052-6494317	קרית מלאכי ניסים
050-6462038	שרדות בן-ציון

חוץ לארץ

1-380-50-5776453	אומן נחמן קלוד
1-818-9345753	לוס אנג'לס הוד
1-910-9640474	מיאמי שבי
1-651-2464179	ניו יורק יוסי

מרכז הארץ ירושלים ויהודה ושומרון

050-4177727	אדם משה הלוי
050-4112334	אור יהודה יצחק
050-4949923	אחיעזר יחזקאל לוי
050-9262636	אליכין אסף סוכעי
054-8780189	אפרת יוחאי ביטון
054-4461239	אריאל אביב פינטו
052-8262245	בית אל אריאל
053-7209069	בית דגן נהוראי ערוסי
058-6161919	בית שמש רועי רפאל
052-8347490	ביתר דניאל סעדי
054-2188885	בן זכאי (מושב) בן ציון
050-2909702	בני ברק בן סעדי
052-2835442	בת ים כהן שמענוב
050-2233507	גבעתיים אלי פלאש
054-8348303	גדרה שי
053-3610345	גני יבנה עמית בן דוד
050-6431554	גני תקווה שניר קהלני
054-3177270	הוד השרון שי כהן
053-3338923	הרצליה הפרופסור
054-5912934	חולון אהרן
052-4624432	חשמונאים נאור
052-3715507	טלמון מאור נשיא
054-2919221	יבנה עמית
052-9695044	ירושלים ירון
054-5805367	כפר סבא אופיר דוד
054-7967670	לוד אדם
050-2591591	מודיעין הראל צרירה
050-9876481	מושב ישעי אדיר באשרי
054-2639782	נס ציונה דוב
055-5580916	עמנואל עדי טרומן
052-2756047	פתח תקווה יעקב בן אליהו
053-2466221	קרית עקרון אבישי משה
052-5002090	ראש העין הראל
054-3371560	ראשון לציון דניאל יעקובוב
054-2390447	רחובות איתן אזולאי
052-5094474	רמלה אמיר חגי
053-3139506	רמת גן וקרית אונו עמרם
053-2239377	רעננה איתי שוורץ
050-4535354	שוהם גיא בן עמי
053-3145436	תל אביב מאיר
050-5990055	דרום תל אביב דודי
050-3564444	תל ציון (כוכב יעקב) עמית

צפון הארץ

054-9203184	אור עקיבא דניאל חיים
055-9191732	בית שאן חגי
054-5557248	בנימינה אופק שמעוני
054-2399998	הקרית והסביבה מרדכי אוחיון
058-3297724	חדרה
058-3888899	חיפה אהרן חזן
050-7300770	נשר אלמוג מזרחי

סך עלות חוברת אחת שמקרכת עוד יהודי לקב"ה בסה"כ 1 ש"ח בלבד
המעוניין לתרום וליתול חלק בזיכוי הרבים. יפנה לאהרון - 052-9695044

גיליון שפ"ב - פרשת פנחס

ד	הקדוש ברוך הוא שונא מחלוקת
ד	המבזה אותך - הוא שליח משמים
ה	סיפור החפץ חיים והעגלון
ו	אין אדם נוגע כמוכן לחברו
ז	השלום - כלי הברכה
ז	העולם מחפש מלחמה ונצחונות, הקב"ה מחפש שלום
ח	סיפורים אישיים מחזקים
ח	מה לשמחה בעזיבת השבת?
ט	סיפורי צדיקים
ט	רבי אברהם חיים נאה

אמונה וביטחון נזקי המחלוקת - יסוד השלום

מחלוקת לא יצאו שניהם נקיים מנזקים וחבלות, בין בגופם בין בממונם.

אלו אינם דברים שנאמרו מתוך רעיון מופשט. רבי חיים פלאג' חי עשרות שנים, ראה קהילות, משפחות, סכסוכים, בתי דין, ויכוחים, מריכות ונתקים והוא מעיד שמעולם לא ראה מחלוקת שהסתיימה בטוב.

המחלוקת אוכלת את שני הצדדים, טבע העולם הוא שכל צד בטוח שהוא הצודק. כל אחד מרגיש שנעשה לו עוול. כל אחד משוכנע שאם יוותר הוא "פראייר". אבל התורה מלמדת אותנו הסתכלות אחרת לחלוטין.

אחת המידות הקשות וההרסניות ביותר בעולם היא מידת המחלוקת.

פעמים רבות האדם בטוח שהוא נלחם "לשם שמיים", שהוא צודק, שהוא מגן על כבודו, על כספו או על האמת שלו. אך רבותינו הקדושים לימדו אותנו יסוד נורא: גם כאשר האדם צודק, עצם המחלוקת עלולה להביא נזקים עצומים לאדם ולסביבתו.

וכך כותב רבי חיים פלאג' בספרו תוכחת חיים דברים מזעזעים: "אני הגבר, מיום עומדי על דעתי, ראיתי שכל איש ואיש, משפחה ומשפחה, מדינה ומדינה, עיר ועיר, קהילה וקהילה שהיה ביניהם

אדם רב איתך? פגע כך? ביזה אותך?
ה' יתברך דורש מהאדם מדרגה גבוהה
מאוד: לא להחזיק שנאה בלב.

אפשר להתנגד לדעה של אדם. אפשר
לא להסכים איתו. אבל אסור להפוך זאת
לשנאה, נקמנות ומלחמה.

כמה יפה הנהגת הצדיקים: "אני אוהב
אותך. גם אם אתה לא אוהב אותי, אני
אוהב אותך." איזו מדרגה זו.

האדם הרגיל מיד מתקשח, מתרחק, מנתק
קשרים, מחפש איך להחזיר. אבל דרכה
של תורה היא אחרת לגמרי.

אחת הדוגמאות המדהימות לכך היא
הנהגתו של הרמב"ם. כאשר שרפו את
ספריו בצרפת, תלמידו רבי שמואל בן
תיכון כתב לו בכאב גדול: "שורפים את
ספרי הרב!" תארו לעצמכם את הכאב.
אדם עמל שנים לכתוב ספרים קדושים,
להפיץ תורה בישראל, ובאים אנשים
ושורפים הכל.

כיצד מגיב הרמב"ם? לא בכעס, לא
בקללות, לא במלחמות, אלא בענווה
עצומה: "ידעתי ה' רשענו... כי לה'
חטאנו".

הרמב"ם תולה את הכל בעצמו. הוא אינו
מאשים את האחרים. אפילו את השורפים
הוא דן לכף זכות ואומר שאולי כוונתם
לשם שמיים, זו מדרגה שקשה בכלל
להבין.

האדם הפשוט, אם היו פוגעים בו מעט,
מיד היה מתמלא כעס ושנאה. אבל
גדולי ישראל חיו בעולם אחר, עולם של
אמונה, ענווה ושלום.

המבזה אותך - הוא שליח משמים

עוד יסוד עצום מלמדים אותנו הצדיקים:
כאשר אדם מבזה אותך או מצער אותך,

כאשר יש מריבה בין מחותנים, בין אחים,
בין שכנים או בין חברים, גם אם צד אחד
צודק לגמרי, עצם האש של המחלוקת
שורפת את כולם.

פעמים רבות אדם אינו מקשר בין
הדברים. הוא רב עם אחיו על ירושה,
ולאחר תקופה מתחילים קשיים בבית,
בעיות כריאות, הפסדים כספיים או
מתחים עם הילדים. הוא אינו מבין
שהמחלוקת עצמה פועלת הרס בעולם.
רבי חיים פלאג'י אומר בפשטות: לא
יצאו נקיים.

אחד נפגע כגופו ל"ע, עשה איזה תאונת
דרכים. השני נפגע בפרנסה, השקיע כסף
על איזו עסקה ונפל בה. אחד עובר צער
בבית, כמה אשתו מציקה לו ומחפשת
אותו, והוא רק רוצה לברוח מהבית.
השני מתמודד עם כאב אחר.
המחלוקת מביאה חושך לעולם.

הקדוש ברוך הוא שונא מחלוקת

הקדוש ברוך הוא שונא מחלוקת, חז"ל
מלמדים שאין דבר שנוא לפני הקדוש
ברוך הוא כמו מחלוקת.

אפילו כאשר מדובר במחלוקת שנראית
"מוצדקת", עדיין עצם המריבה פוגעת
באדם.

הרי משה רבנו היה צודק מול קורח
ועדתו. ובכל זאת נאמר: "ויקם משה וילך
אל דתו ואבירים". מכאן למדו חז"ל שאין
מחזיקים במחלוקת. משה רבנו, גדול
הנביאים, לא אמר: "אני הצודק, שיבואו
הם". אלא הוא עצמו הלך אליהם לנסות
לעשות שלום.

מכאן לומדים יסוד עצום: לא מספיק
להיות צודק. צריך לרדוף שלום. לא
להחזיק בלב.

הוא שליח מן השמים.

אין פירוש הדבר שמעשיו טובים. ודאי שהוא אחראי למעשיו. אבל מצד האדם הנפגע, עליו להבין שהקדוש ברוך הוא שלח אליו את הצער הזה לצורך תיקונו. כאשר אדם מבין זאת, הוא מפסיק לחפש נקמה. הוא מבין: אם הקדוש ברוך הוא שלח לי את הניסיון הזה כנראה שיש כאן תיקון עבורי.

רבי יצחק בר ששת מספר בתשובותיו שאדם אחד היה מבזה אותו ללא הרף ורוצה לגרשו מן העיר. אנשי הקהילה רצו לנדות את אותו אדם על ביזוי תלמיד חכם, אבל הריב"ש מנע מהם.

מדוע? הוא אמר: "אחרי שעברו עלינו צרות וגלויות, אין לנו להתנהג בשררה. ראוי לנו לתת גבנו למכים".

במקום לכעוס, במקום להעניש, הוא ראה בכך כפרת עוונות.

כמה רחוקה הנהגה זו מדרכו של העולם. העולם מלמד את האדם להחזיר, להילחם, "לא לצאת פראייר". אבל האמונה מלמדת את האדם לוותר, להבליג, לשתוק ולרדוף שלום.

רבי אלעזר אזכרי כתב יסוד עמוק: "כאשר אדם שומע שמבזים אותו עליו לשים על כף אחת את הביזיון, ועל הכף השנייה את העוונות שלו. כאשר יעשה כך באמת, יבין שהביזיון קטן לעומת מה שהיה מגיע לו על עוונותיו".

זו הסתכלות שמנקה את האדם מכעס. במקום לומר: "איך העזו לדבר אליי כך?" הוא אומר: "ריבוננו של עולם, תודה שאתה מכפר לי בעולם הזה".

גם האר"י הקדוש לימד את תלמידיו דרך מופלאה. אדם אחד היה מלגלג עליו ומבזה אותו. תלמידיו שאלו: "רבנו,

מדוע אינך מעניש אותו לכבוד התורה?" והאר"י ענה תשובה מדהימה: "יש בו ניצוץ מקורח, ויש בו ניצוץ ממשה רבנו. אבל זהו עולם התיקון, וחם ושלום לי להעניש נפש מ ישראל".

איזו הסתכלות. במקום לראות אויב, הוא רואה נשמה שבאה לתקן ולהיתקן. הרמב"ם כותב שכל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם. "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום".

כמה אנשים חושבים שהם "דתיים", אבל חיים במדינות תמידיות: אחים שאינם מדברים במשך שנים. משפחות מפורקות בגלל ירושות. מחותנים שניתקו קשר בגלל שההוא הכטיח שיקנה ויביא לחתונה ולא עשה שום דבר.

שכנים שמלאים שנאה אחד על השני, רבים שנים על חניה, ומה יקחו איתם לעולם הבא?! חניה או מכונית, שום דבר, רק את המחלוקות והשנאה יקחו איתם.

בתי הכנסת מלאים מחלוקות, למה ההוא עולה חזן כל הזמן, הגבאי כל הזמן מעלה לתורה את החברים שלו, גבאי קמצן לא מדליק מזגן, נמאס כבר מהאנשים פה.

האם זו דרכה של תורה? התורה אינה נמדדת רק בכמה אדם לומד וכמה מצוות הוא מקיים, אלא בכמה שלום יש בו, כמה הלב שלו נקי מקפדות על אנשים.

סיפור החפץ חיים והעגלון

סיפור נפלא מסופר על החפץ חיים. כאשר נסע למכור את ספריו, ירד לרגע מן העגלה, והעגלון ברח והשאיר אותו בדרך.

החפץ חיים נאלץ ללכת ברגל לעיר, לאחר מכן בירד היכן גר העגלון, אך לא כדי לכעוס עליו, להפך. הוא הלך אליו

לשלם לו את מחיר הנסיעה! ולאחר מכן עזב מיד את העיר כדי שהעגלון לא יגלה במי פגע, כדי שלא יצטער.
זו דרגת אהבת ישראל של גדולי ישראל. אם זה היה קורה לנו, היינו הולכים ותובעים אותו בכל מקום אפשרי שישלם לנו פיצויים ועגמת נפש על מה שהוא עשה לנו.

אדם צריך לדעת לא לנקום ולא ליטור, האדם הטבעי חושב מיד איך להחזיר לו על מה שהוא עשה לי "אני יראה לו מה זה, אתי לא מתעסקים".

איך לפרסם את העוולה שנעשתה לו ולהודיע לכולם כמו הוא רמאי ונוכל. איך לנצח, איך להכאיב לשני. אבל התורה דורשת מהאדם לבנות לב אחר לגמרי.

כאשר אדם מצער אותך, אל תהפוך אותו לאויב שלך, תבין שהקדוש ברוך הוא שלח אותו, ואם הוא לא היה בא אז משהו אחר היה בא.

חז"ל אומרים שמי שאינו מוחל זו מידה שאינה שייכת לעם ישראל. יהודי צריך לדעת למחול, בוודאי שאין הכוונה לוותר על האמת או לאפשר עוול, אבל הלב עצמו צריך להיות נקי משנאה, כמה חשוב הדבר בשלום בית, במשפחה ובקהילה.

לפעמים אדם מחזיק בלבו שנים של כעס, וכל החיים שלו נהרסים מזה. הכעס שורף את האדם מבפנים. אחד המקומות שבהם היצר הרע מצליח במיוחד הוא בענייני ממון. אדם מוכן לפרק משפחה שלמה בשביל כסף.

אבל רבי אליעזר פאפו כותב דברים חריפים מאוד: "מוטב שימות ברעב ולא יהיה רשע לפני המקום שעה אחת". עד

כדי כך.
עדיף לאדם להפסיד כסף ואפילו הרבה כסף, מאשר להיכנס למחלוקת.
כמה אנשים איבדו עולמות שלמים בגלל ירושות, שותפויות, דירות ועסקים. הכסף עובר, אבל השנאה נשארת.

אין אדם נוגע במוכן לחברו

חז"ל לימדו אותנו יסוד עצום: "אין אדם נוגע במוכן לחברו אפילו כמלוא נימה".

מה שמגיע לאדם - יגיע אליו, אף אחד לא יכול לקחת ממנו את פרנסתו באמת.

אם אדם חי עם האמונה הזאת, הוא רגוע יותר. הוא לא נלחם על כל שקל מתוך פחד. הוא יודע שהקדוש ברוך הוא קצב לו בדיוק מה יקבל, גם אם יהיו עוד אלפי מתחרים - מה שנגזר עליו יקבל, הוא לא נכנס ללחץ כי הוא פתח חנות חדשה והשקיע בה הרבה כסף ומחשבה, ופתאום אחרי תקופה קצרה משהו פתח לידו את אותה החנות.

הוא לא מפחד בכלל, יש פרנסה וכסף מספיק לכולם, הפוך, אתה צריך להודות לו על זה שעכשיו תעבוד פחות ותעשה את אותו כסף, זה שפתח לידך חנות חוסך לך לעבוד קשה.

החפץ חיים כותב שעל מידת הוויתור צריך להוציא כסף כמו שמוציאים על אתרוג, תפילין וציצית. כלומר, אם אדם הפסיד כסף כדי למנוע מריבה - זו מצווה עצומה.

אנשים מוכנים להוציא אלפי שקלים על הידורים, אבל כאשר מגיע ניסיון של ויתור - שם קשה להם. אבל דווקא שם נמצאת המצווה האמיתית.

רבי נתן מברסלב כתב בליקוטי הלכות שהמחלוקת עוקרת את האדם משני

עולמות - העולם הזה והעולם הבא.

המחלוקת לוקחת לאדם את השמחה, את המנוחה, את הברכה ואת הקדושה, החיים שלו אינם חיים, שום דבר לא יצליח לו, שום דבר לא ילך לו, ובכלל הוא כל הזמן רק חושב מחשבות של איך להזיק לשני ואיך לגרום לו צער וכאב, ואיך ואיך לאדם כזה שכל הזמן מושך על עצמו דינים ויסורים בגלל המחשבות האלו.

אפילו אם הוא תלמיד חכם גדול ולומד הרבה תורה, המחלוקת הורסת הכל, כמה עצוב לראות אנשים יראי שמיים שלומדים תורה, אבל מלאים במריבות ובהתנצחויות, אתה יכול לראות אותם שעות מתווכחים ואף אחד לא שומע את השני, רק כל אחד רוצה להראות כמה שהוא צודק והוא חכם ומכין. התורה צריכה להביא את האדם לשלום, לא למלחמה.

השלום – כלי הברכה

חז"ל אמרו בסוף מסכת עוקצין: "לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום."

אפשר שיהיה לאדם כסף, תורה, הצלחות וכישרונות, אבל אם אין שלום, אין כלי שמחזיק את כל הטוב.

לעומת זאת, כאשר יש שלום: יש ברכה בבית, הוא חי בשלום עם אשתו, הוא נהנה לחזור לבית, הוא מתגעגע לאשתו ולילדים, כיף לו ונעים לו בבית.

יש שמחה, הוא נהנה לקום בבוקר, הוא מצפה כל הזמן מחדש ונהנה מהחיים.

יש רוגע, הוא לא בלחץ ובדאגות, וכל מיני מחשבות רצים לו בראש כל הזמן.

יש סייעתא דשמיא, כל מה שהוא עושה

הוא מצליח.

השלום אינו רק "מידה טובה", הוא יסוד הקיום של הבית היהודי ושל עם ישראל כולו. צריך לדדוף שלום כאמת, קל לדבר על שלום, קשה לחיות אותו.

שלום אמיתי פירושו לוותר לפעמים, לשתוק כשמכזים, לא לענות, לדון לכף זכות, למחול ולסלוח, לא להחזיק טינה, לא להפוך כל מחלוקת למלחמה, זו עבודה של חיים שלמים שצריך כל הזמן לחיות ולדבר על זה עד שזה יהפך להיות חלק מאתנו. אבל זו הדרך שהקב"ה דורש מאיתנו.

העולם מחפש מלחמה ונצחונות, הקב"ה מחפש שלום

העולם בחוץ מלמד אותך: "תילחם על הכבוד שלך, אל תהיה פראייר, איתך לא מתעסקים" אבל התורה אומרת: "מי האיש החפץ חיים... נצור לשונך מרע."

העולם אומר: "אל תוותר, תחזיר מלחמה" והתורה אומרת: "המעביר על מידותיו מעבירים לו על כל פשעיו".

העולם אומר: "תחזיר לו" והתורה אומרת: "ואהבת לרעך כמוך".

כמה יפה היה אילו כל יהודי היה מקבל על עצמו: לא לריב על חניה, לא משנה אם הגעת לפני, די תוותר, הקב"ה לא יזניח אותך אני מבטיח לך, אתה תקבל פי אלף יותר טוב מאשר החניה הזו, שבכלל רוב הפעמים זו מלחמה על האגו בכלל ולא על החניה.

לא לריב על כסף, תוותר, הקב"ה יתן לך פי מיליון לא חסר לו כסף.

לא להחזיק כעס, יש אנשים שעשרות שנים לא מדברים עם האחים שלהם, זה אח שלך הגדול איך אתה לא מתבייש

תרחם עליהם, תתפלל עליהם שהקב"ה יתן להם את השכל לדאות באיזה טעות הם עומדים, אבל אל תשנא אותם. אפשר לדבר, בלי להשפיל, בלי לעקוץ ולהעיר. אפשר לעמוד על האמת בלי להרוס בני אדם.

יהי רצון שנזכה כולנו ללכת בדרכם של הצדיקים, לאהוב שלום ולרדוף שלום, למחול ולוותר, לדון כל אדם לכף זכות, ולהתרחק מן המחלוקת כמפני אש. ובזכות השלום תשרה הברכה בבתינו, בקהילותינו ובכל עם ישראל, כמו שנאמר: "ה' עוז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום." אמן ואמן.

לא לדבר איתו, אתה מחויב לשבת עליו שבעה אם הוא יפטר, הוא חלק ממך.

וכר מינן יש אנשים שלא מדברים עם ההורים שלהם, זה הכושה הכי גדולה שיש, הורים שגידלו אותך, הורים שדאגו לך, הורים שלא ישנו כלילה ורצו מרופא לרופא בשבילך, ואתה לא מדבר איתם, אני מתכייש להגיד את זה אבל יש אנשים כאלו.

אל תנתק קשרים עם מכרים, אתה רואה אותו במדרכה ומשחק אותה כאילו לא ראית אותו ומוריד את הראש. אל תהפוך ויכוחים לשנאה, אפשר לחלוק בדעות, אבל בלי לשנוא. אתה לא חייב להסכים עם הקפלניסטים אבל אל תשנא אותם,

סיפורים אישיים מחזקים

יש לכם סיפור אישי? שתפו אותנו ונפרסם. במייל d0545314210@gmail.com בוואצאפ: 052-9695044

מה לשמחה בעזיבת השבת?

שבת המלכה יורדת. בזה אחר זה מאדימים ואז נכבים באופק המזרחי, הרי אדום ומואב. לילה יורד על המדבר. אוספים את עצמנו, עטופים במיטב המחלצות שאפשרו לנו המזוודות, ועושים את דרכנו בין שבילי המושב לקבלת השבת בכית הכנסת המרכזי. המושב קטן ויש בו רק בית כנסת אחד רשמי, אבל אווירת השבת שורה על הכל. הבתים הפרטיים מוארים, חלק מהמשפחות מצוידות במאווררי גינה ושולחן השבת פולש מהסלון אל החצר הקדמית ותורם את חלקו לאווירה החגיגית. וברור לכל הלך, כי שבת היום לה'.

בבית הכנסת, קידמו את פנינו בצרורות הדסים מכושמים, השירה הייתה נהדרת וכך נמשכה השבת כולה על מי מנוחות. 'אבל אתם חייבים להישאר למלווה מלכה', נתן לנו המארח 'טיפ'. 'חופש, למה למהר?'. נשארנו. אחרי תפילת ערבית, המושבניקים 'פתחו שולחן' וההבדלה נראתה פתאום כמו קידוש. רב בית הכנסת בידך על הכוס, על הכשמים ועל הנר. וכשהסתיימה ההבדלה פתחו כולם בשירה של מוצאי שבת, נטלו ידיים והסבו לסעודה רביעית, בה הוגשו מעדנים מיוחדים שהוכנו במיוחד עבור סעודת ליווי המלכה.

הכל נינוח והלב פתוח לשאלת השאלות שהתגבשה לה בלב. והרב, כמו התבקש לכך, פתח ושאל: מילא בליל שבת, שמחנו כולנו לקראת שבת המלכה שהגיעה אל בתינו. אבל אם הגעת השבת כה משמחת אותנו, היה אמור לקרות ההיפך הגמור כשהיא הולכת? הלל, שכמו רבים מתושבי המושב התפרנס מתיירות צימרים וכרבות הימים אף הפעיל מתחם

צימרים כפאתי המקום על המצוק הפונה אל נוף המדבר, ביקש לענות: כבוד הרב, לפני כמה שנים היתה פה 'הצפה' של תיירים בחודש וחצי שלפני פסח. ידענו על כך מראש וגבינו מחירים גבוהים בהתאם לביקוש, זה אפשר לנו לשרד את החוויה עבור האורחים ועדיין להרוויח בחודש וחצי סכומים דומים לרווחים של שנה שלמה. מה לומר? חגיגה. ידענו שיהיו לנו חודש וחצי של עבודה אינטנסיבית ואחריה צניחה, אבל הלב התרונן. ומתי הגיעה השמחה לשיאה? לקראת פסח, כשהעונה 'גוועה' ועומס העבודה ירד, אחרון התיירים עזב והותיר את קופתנו גרושה, נכנסנו לחג ולימים שלאחריו רגועים יותר ויכולנו להרשות לעצמנו יותר עם המשפחה והילדים.

אז ככה זה עם השבת, ממשיך הלל כשחיוכו של הרב מתרחב. בשבת עצמה, אכן תענוג. אבל זה 'קל'. כשאתה עטוף בקדושה ובמנוחה, אסור לך לעבוד, מה כבר יש לך לעשות? אז אתה סועד עם המשפחה ומזמר זמירות, אכן, מעין עולם הבא יום שבת יום מנוחה. אבל אז, שוב אתה נופל לים של עבודה ופעילות שוחקת. אבל כשאתה מתכוון במהלך השבת, וחושב מה השבת אומרת לנו, מחזק בקרבך את אמונת הבריה וידוע שהכל בידי כורא עולם ומי שכרא אותך ידאג לך גם לפרנסה, אתה מגיע לימות החול והעמל, עם ארגז כלי עבודה אחר לגמרי. ופה מגיע הדבר האמיתי, להצליח לקחת את ה'מעין עולם הבא' של שבת ולהכניס אותו לתוך ה'עולם הזה' של ימות המעשה.

ולכן כמוצאי שבת אנחנו חוגגים, מברכים שוב על היין וסועדים במיני מטעמים. ההכנה שאפשר למשוך את השבת גם לימים של חול, להנכיח את האמונה שלנו בכל פינה של עמל יומנו, היא עצמה חגיגה גדולה.

רבי אברהם חיים נאה - כ' תמוז:

רבי אברהם חיים נאה (תרנ"ד-תשי"ד; 1894-1954), הידוע בכינויו "בעל השיעורים", היה אחד מגדולי ההלכה והפוסקים בדורות האחרונים. דמותו מייצגת שילוב נדיר של למדנות ירושלמית שורשית, דכקות בחסידות חב"ד, ומחקר מדעי-הלכתי מעמיק ששינה את פני עולם המעשה היהודי בכל הנוגע למדידות ושיעורי המצוות.

שנותיו המוקדמות וחינוכו

רבי חיים נולד בעיר חברון למשפחה מחסידי חב"ד. אביו, רבי מנחם מענדל נאה, היה מראשי הישיבה בעיר. כבר בצעירותו ניכר כשישורונות ברוכי אל וכדיוק יוצא דופן. הוא למד כישיבת "תורת אמת" של חב"ד בחברון ולאחר מכן בירושלים.

בתקופת מלחמת העולם הראשונה גורש למצרים על ידי הטורקים בשל נתינותו הזרה. שם, למרות התנאים הקשים, הקים ישיבה עבור הפליטים היהודים ופעל לחיזוק חומות הדת בקרב הקהילה המקומית. עם סיום המלחמה חזר לירושלים והתיישב בשכונת הכוכרים, שם שימש כרב השכונה וכספרא דדיינא (סופר בית הדין) של העדה החרדית תחת הנהגת רבי יוסף צבי דושינסקי.

שיחתו השבועית של מו"ר ❧ השיעור השבועי ❧ הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

מפעל חיו: בירור שיעורי התורה

התדומה המפורסמת ביותר של הגרא"ח נאה לעולם התורה היא סדרת ספריו העוסקים בשיעורי המצוות. עד לזמנו, הייתה אי-בהירות מסוימת בנוגע לתרגום המידות המוזכרות בחז"ל (כמו אמה, טפה, רביעית וכזית) ליחידות המידה המודרניות (סנטימטרים וגרמים).

בספרו המונומנטלי "שיעורי תורה", ואחריו ב"שיעור מקוה" ו"קצות השולחן", ערך בירור יסודי ומקיף. הוא חקר את משקלי המטבעות העתיקים, מדד נפחים של כיצים וזיתים, והצליב נתונים מתוך ספרי הפוסקים לאורך הדורות. מסקנתו, הידועה כ"שיעור ר' חיים נאה", קבעה למשל כי ה"אמה" היא 48 סנטימטרים וה"רביעית" היא כ-86 סמ"ק.

קביעותיו הפכו לאבן יסוד בפסיקת ההלכה בארץ ישראל ובקהילות רבות בעולם, שכן הן ייצגו את המנהג המקובל בירושלים מדורי דורות.

הויכוח עם ה"חזון איש"

אחת הפרשיות המרתקות בתולדות ההלכה בעת החדשה היא המחלוקת בין הגרא"ח נאה לבין מרן ה"חזון איש". החזון איש סבר, על פי ניתוח סוגיות הגמרא ודברי הגאון מווילנא, כי השיעורים גדולים בהרבה (האמה לשיטתו היא כ-60 ס"מ).

רבי חיים נאה יצא להגנת מנהג ירושלים בלהט וכתב קונטרסים שלמים ("שיעורי ציון") כדי להוכיח ששיטתו היא המדויקת היסטורית והלכתית. למרות המחלוקת העזה בדברי תורה, שרר בין שני הענקים כבוד הדדי עצום.

פועלו הספרותי והציבורי

מלבד תחום השיעורים, חיבר רבי חיים נאה את סדרת הספרים "קצות השולחן" (תשעה כרכים). חיבור זה הוא עיבוד הלכתי של "שולחן ערוך הרב" (בעל התניא), המסודר בדומה ל"קיצור שולחן ערוך" אך עם העמקה ופסקי הלכה רלוונטיים לחיי היומיום. ספר זה נחשב עד היום לספר יסוד עבוד חסידי חב"ד ועבוד לומדי הלכה המבקשים פסיקה בהירה ומנומקת. בנוסף, הוציא לאור את "לוח ארץ ישראל" – לוח שנה המפרט את כל מנהגי התפילה וההלכות המעשיות לכל יום ויום, כפי שנהגו בקהילות האשכנזים והחסידים בירושלים. הלוח יוצא לאור מדי שנה עד עצם היום הזה ומהווה מדריך חובה בכתבי כנסת רבים.

אישיותו וצוואתו

רבי חיים נאה היה דמות של עמל ויצירה. הוא שילב בין תפקידים רבניים רשמיים לבין כתיבה תורנית פורצת דרך, כל זאת מתוך צניעות והסתפקות במועט. הוא היה ידוע בדיקנותו המופלגת, לא רק במידות ומשקלו, אלא גם בזמנים ובסידור עבודת השם שלו.

הוא נפטר בערב שבת קודש, כ' בתמוז תשי"ד, ונטמן בהר המנוחות בירושלים. השפעתו ניכרת בכל מטבח יהודי (במדידת כמות החלה), בכל מקוה (במדידת נפח המים) ובכל בית מדרש שבו לומדים הלכה למעשה.

בס"ד

חוגגים שבת חתן?

מתחשק לכם לחוות
שבת מרוממת עם הרב?

נעים להכיר
קומפלקס הלינה החדש שלנו
"כאייל תערוג"
במתחם בית הכנסת בהר חומה.

14 חדרי לינה מפוארים

שירותים פרטיים בכל חדר

פינות ישיבה מעוצבות

אולם אירוח יוקרתי

שף פרטי ומנות גורמה

מתחם תפילה פרטי

וכמובן שיעורים ותפילות
עם הרב אייל עמרמי שליט"א.

שבת
של חוויה
נשמה
והתעלות

לפרטים:

052-270-1187

אולמי ROYA EVENT

שני אולמות מפוארים לכל סוגי האירועים.

מנות שף

עיצוב מדהים

כשרות
מהודרת מחפוד

שירות ואיכות
ברמה הכי גבוהה.

לפרטים:

050-9188904

האולמות במתחם בית הכנסת 'כאייל תערוג',
רח' הרב מן החר 4, הר חומה, ירושלים.

